

TOMÍK

Časopis turistických oddílů mládeže

LEDEN 2008

Libuše Valentová

Václav Hrobský

Jan Havelka

Nositelé Stříbrného hořce

Sluší se připomenout, kdo je nositelem nejvyššího spolkového vyznamenání, které bylo poprvé uděleno na sněmu v roce 2004 v Ostravě. Prvními nositeli se stali Jan Havelka, emeritní předseda Klubu českých turistů, člověk, který měl k tomíkům vždy blízko a během jehož předsednictví našel klub po několika letech tápání k naší asociaci vstřícnou cestu, Jarmila Popelářová, Jaroslav Kubeš a Marie Bařinová, nestoři moravských a slezských tomíků, vedoucí, kteří během své dlouholeté práce vychovali stovky oddílových svěřenců, nadšení vedoucí a pořadatelé regionálních akcí. K oceněným patří i Václav Hrobský, vůdčí osobnost pacovské turistiky, člověk, který svou nezdolnou vůlí a iniciativou dokázal překonat nejednu peripetii v životě osobním i spolkovém a který je tahounem stovky pacovských tomíků již dlouhá léta. O tom, že Pacovští pod jeho vedením spravují několik nemalých objektů, které slouží turistům z celé země, nemluvě...

V hnutí populární nositelkou nejvyššího spolkového vyznamenání je Líba Valentová, dlouholetá předsedkyně rady mládeže Svazu turistiky, později KČT a členka spolkového náčelnictva, ale i vedoucí zlínských Špendlíků. Žena, která byla u mnoha republikových i regionálních akcí a která dokázala vždy spíše spojit než rozdělovat.

Asociace TOM má tu čest mít ve svých řadách i jeden z nejdéle existujících českých oddílů, který se zabývá turistikou a tábornictvím. TOM BVÚ, navždy spojený se svým zakladatelem Karlem Líbou, pokračuje ve své neuvěřitelně pestré činnosti již více než šedesát let. A právě k šedesátým oddílovým narozeninám slaveným v květnu 2005 v Ostravě převzal jeho vedoucí Petr Míka-Akim pro svůj chlapecký oddíl nejvyšší spolkové vyznamenání.

Nesmím zapomenout na zatím jediného „přespolního“ nositele Stříbrného hořce, kterým je Foglarův odchovanec, dlouholetý starosta, dnes vicestarosta Junáka Dr. Jiří Navrátil. Statečný muž, vězněný nacisty i komunisty, je naším přítelem a věrným účastníkem mnoha tomických akcí.

Tomíci si všech, kterým bylo uděleno nejvyšší spolkové vyznamenání, ze srdce váží.

*Tomáš Novotný
Předseda Asociace TOM*

Jiří Navrátil

Jaroslav Kubeš

Jarmila Popelářová

Marie Bařinová

OBSAH

leden 2008

str. 4	TOM Stříbrná rosa, Zdeněk Strousek Staňkov - město sněmu ATOM
str. 5	Středočeský sraz TOM, Petr Tomšík
str. 6	Voda shora, voda zdola, Jirka Magasanik Vánoční nadílka, Rost'a Kašovský,
str. 7	58. sraz BVÚ, Petr Gade
str. 8	Olympiáda TOM ve Zlíně, (ton) VIII. mezinárodní olympiáda TOM, Libuše Valentová
str. 9	Pěšky zpátky do Evropy, Karel Snětina a Martin Kvapil,
str. 10	Turistické závody 2007, Tomáš Fúsek
str. 11	Školení vedoucích oddílů, Petr Holuša Kolem Brna s VHT, Miloš Stejskal Veřejný turistický závod, Miloš Stejskal
str. 12	Zazimování Opárna, Karel Macas Pacovské dovádění, Karel Štolba
str. 13	Jubileum 120 let KČT, Vratislav Chvátal
str. 14	Výstroj, výzbroj, Petr Doulalík
str. 15	Jak skáču skokani, Luděk Niedermeier,
str. 16	Týpí jako domov, J. Porsch
str. 17	Náš člověk mezi hrami, Lída Nováčková – Petr Mišík Festival Harryho Moučky, Petr Míka
str. 18	Četli jsme za vás, Josef Porsch, Hanka Hosnedlová
str. 19	Vlk uklízel i v Itálii, Rafaj Radovan Bitva o Hrádek, Jára Lepšík
str. 20	Vzpomínka na letní tábor, Vratislav Florián
str. 21	Zprávy z ústředí
str. 22	Ohlasy
str. 23	Úštěcký advent, Jára Lepšík,

Ilustrační foto: O. Chour a R. Kašovský

Tomíci v osmičkovém roce

Skoro by se mi v novoročním úvodníku chtělo malinko parafrázovat pana prezidenta. Mohu si dovolit napsat, že tomíci, členové našeho letos sedmnáctiletého spolku, se mají vcelku dobře? Já myslím, že ano.

Jsmo spolkem lidí, kteří rádi pracují s dětmi a dospívající mládeží, které baví organizovat a vymýšlet, konat něco pro radost druhých. Mohu to napsat zcela hrdě, protože jinak bychom se přece nedružili v oddílech, neplánovali tábory a zahraniční expedice, nevymýšleli co týden nějakou akci, nepřesvědčovali rodiče, úřady, ministerského předsedu, poslance a nakonec i ty děti samotné, že tohle umíme a děláme to dobře.

Jsmo spolkem respektovaným. Svědčí o tom příjemný dekret, který visí zarámovaný na ústředí a v němž bývalá paní ministryně píše, že jsmo organizací uznanou státem v oblasti práce s dětmi. Svědčí o tom ale hlavně to, že máme solidní a stabilní členskou základnu a že se vám, mým kolegům, daří přesvědčit rodiče, že u tomíků je to to pravé.

Jsmo spolkem, kde řada kolegů vedoucích po létech strávených na oddílových schůzkách a výpravách dokázala vplout do víru veřejného života, sedět v zastupitelstvech a přesvědčovat ostatní o svých názorech, prioritách, postojích. Jsmo spolkem nezadluženým. Zní to možná divně, ale v zemi, která začíná být evropsky proslulá zvůli exekutorů, to není málo. Řada našich vedoucích dokázala pro své svěřence vybudovat základny, obnovit a udržovat klubovny či loděnice, dokázala s obrovským nasazením zorganizovat oddílový život tak, aby děti a mladí lidé krom svých studií-ních a rodinných povinností pečovali smysluplně o spolkový majetek

Řada svatebních oznámení, kde nechybí zmínka o tom, že ženich i nevěsta jsou z jednoho oddílu, vypovídá o tom, že táborový a oddílový život se u řady mladých lidí přehoupal do manželského svazku. To je skvělé, ne? Ale vlastně, nejen mladých, vždyť nestor lounských tomíků, Milan Zelenka, který sám sobě říká Dědek ze soutoku, přivedl před Vánocemi na ústředí představit svou nastávající!

Jsmo platnou a viditelnou součástí České rady dětí a mládeže. I to je dobré, protože se podílíme na společném díle. Spravujeme dvanáct spolkových základen. Fakt, že je o ně mezi tomíky i mimo ně obrovský zájem, napovídá, že je spravujeme ne snad zrovna špatně. V letošním roce, doufejme, naplníme i ambiciózní projekt mezinárodní základny a ubytovny ve Sloupu.

Možná vás napadá, že chvála už stačí. Že pouť životem dovede být občas taky pěkně klopotná, mizerná a unavující. Že máme méně peněz, než by oddílové rozpočty potřebovaly, že i v osmičkovém roce bude fuška přesvědčit děti, aby zvedly líná pozadí od computerů a vyndaly MP3 alespoň na chvíli z ušních boltců! Že se na nás zase nedostalo při porcování medvěda v pražském parlamentu... Že když se nějak hatí osobní život, není na oddíl často čas ani pomyšlení.

Jasně. I já si to myslím. Nový rok ale, milí kolegové, a sněm jakbysmet, jsou vždycky alespoň malými mezníky. Rozhlédnutím, inspirací pochycenou tu z atmosféry, tu od kolegů či kamarádů. Jako lidé spolkovi musíme být alespoň kusem duše optimisty. Věční škarohlídi nedokáží nikoho pro nic nadchnout – a to přece není náš případ?!

Přeji nám všem dobrý rok 2008 a příjemné sněmování ve Staňkově.

Tomáš Novotný,
předseda Asociace TOM

TOM Stříbrná rosa

Stříbrná rosa Staňkov vznikla v roce 1991 jako samostatné občanské sdružení pracující s dětmi a mládeží v duchu tábornictví, turistiky a souladu s přírodou transformací z tehdejší Pionýrské skupiny Pavlíka Morozova. Materiálové vybavení dosluhovalo a získat finanční podporu státu je pro malé organizace velmi složité. Proto jsme po šesti letech začali hledat organizaci s celostátní působností, která by naše aktivity zastřešila a zároveň neměla omezující požadavky na náplň činnosti, přehnané papírování apod.

Výsledkem byla opět transformace, tentokrát do Asociace turistických oddílů mládeže ČR, ve které od roku 1997 spokojeně dýcháme demokratickou volnost při činnosti oddílu. Těšíme se z přímé linie kontaktu oddíl – ústředí, bez mezičlánků okresů, krajů, oblastí... Přiměřeně papírujeme a v přiměřeném množství za to přijímáme finanční podporu státu. V současné době má Stříbrná rosa na 80 členů. Někteří se činnosti účastní celoročně v družinách, někteří pouze na letních táborech. Oddíl má k dispozici 2 klubovny v prostoru bývalé plovárny – vodáckou a turistickou. Obě v dlouhodobém pronájmu od města Staňkov, které prací s dětmi a mládeží v rámci svých možností vydatně podporuje.

Obě klubovny prošly v minulých třech letech výraznou rekonstrukcí, na kterou poskytlo finanční prostředky Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR v rámci svých dotačních projektů. Turistická klubovna byla zrekonstruována za cca 200.000 Kč a vodácká klubovna za cca 420.000 Kč s 5% spoluúčastí města Staňkov.

Stříbrná rosa je také provozovatelem Klubu otevřených dveří pro děti a mládež, které finančně podporuje v rámci svého dotačního projektu Krajský úřad Plzeňského kraje. Jeho prostory se nacházejí v prvním patře Lidového domu, ale jeho provozní doba není bohužel z časových důvodů vedení oddílu úplně ideální. V současné době je klub uzavřen, slouží jako prostor pro výuku při rekonstrukci základní školy.

*Zdeněk Strousek,
TOM Stříbrná Rosa, Staňkov*

Staňkov - město sněmu Asociace TOM

Staňkov je město ležící na řece Radbuze mezi Plzní a Domažlicemi. Leží v nadmořské výšce 387 m n. m., výměra obce činí 2 049 ha a aktuální počet obyvatel je 3045. Staňkov je rozdělen řekou Radbuzou na dvě části – Staňkov město na levém břehu řeky a Staňkov ves na pravém břehu. Součástí Staňkova jsou obce Ohučov, Krchleby a Vránov.

První historická zmínka o Staňkovu pochází z roku 1233, kdy je připomínán rytíř Witla ze Stancovic a jeho bratr Prkosz jako jedni z prvních majitelů hrádku Lacembok. Více je o Staňkovu napsáno v zápisu z roku 1271, kdy ves Staňkov prodává její majitel Witlo premonstrátskému klášteru v Chotěšově. Poprvé se druhá strana obce, tedy Staňkov městys, vyskytuje v pramenech roku 1367. Až do roku 1425 patřilo městečko i ves chotěšovskému klášteru.

V období husitských válek podporoval klášter finančně císaře Zikmunda a k vzrůstajícím finančním požadavkům ze strany císaře byl Staňkov městys dán v zástavu Zdeňkovi z Drštky, který byl držitel horšovotýnského panství. Druhá část, Staňkov ves, byla k Horšovskému Týnu přikoupena v roce 1576. Zatímco ves patřila Horšovskému Týnu až do roku 1945, město připadlo roku 1623 chotěšovskému klášteru a patřilo mu až do jeho zrušení v roce 1782. Celé klášterní panství pak spravoval náboženský fond, od něhož koupili Staňkov městys Thurn-Taxisové za 1 080 000 zlatých a zůstali jeho majiteli do roku 1945.

Staňkov ves a Staňkov město existovaly odděleně až do roku 1938. Odděle-

ní bylo tak důkladné, že Staňkov město patřil k Plzeňskému kraji a Staňkov ves ke Klatovskému kraji. V roce 1938 byly obě obce právně sloučeny v jeden celek, ale statut města byl přiznán Staňkovu až roku 1960.

Okolo roku 1800 začalo městečko užívat městský znak. Znak byl a je dosud používán v této podobě: modrý štít, v jehož dolní polovině je stříbrná městská hradba, uprostřed hradby je umístěn zlatý štít se třemi páry jeleních parohů (šlechtický erb Hroznatů), za hradbou vystupuje horní polovina poutníka v hnědém oděvu s velkým černým kloboukem na hlavě a s poutnickou holí v ruce. Ten má znázorňovat sv. Jakuba Většího, patrona staňkovského kostela.

Roku 1639 bylo Staňkovu vydáno mýtní privilegium, když vybírané mýtné přes řeku Radbuzu bylo dalším zdrojem příjmů do obecní pokladny. O osm let později vznikla v městečku pošta. Město Staňkov získalo od roku 1690 privilegia na pořádání trhů, a to na týdenní trhy a dva výroční trhy v roce (úterý po Novém roce a úterý po sv. Františku).

Roku 1602 obdrželi Staňkovští várečné právo. Pivo se vařilo po domácku a první pivovar byl pravděpodobně v místnostech Staré radnice (dům čp. 1). Roku 1873 byl zahájen provoz v novém pivovaru. Tento byl roku 1875 pro nedostatek kapitálu prodán hraběti Trauttmansdorffovi. Roku 1908 byl pro tento pivovar zřízen nový gravitační vodovod, který byl v provozu pro účel užívání pitné vody pro město Staňkov ještě v nedávné době.

Hrad, zámek, tvrz

východně od Staňkova nad Srbským potokem zřícenina hrádka Lacembok z konce 13. stol., západně ve vsi Puclice trojkřídový zámek, který vznikl přestavbou původní tvrze v 17. a 18. stol.

Lidová architektura

barokní statek čp. 70 z r. 1738.

Městské památky

pozdě barokní radnice z 18. stol.

Církevní památky

původně gotický kostel sv. Jakuba Většího z počátku 15. stol. s barokní věží z r. 1673.

Ze Staňkova pochází rod Wenigů – mj. spisovatelé Adolf (1874–1940) a František W. (1849–1922), malíř Josef W. (1875–1939).

Zdroj: <http://www.mestostankov.eu>

Středočeský sraz TOM

21.9. až 23. 9. 2007 - Jesenice u Rakovníka

O pořádání středočeského srazu TOM bylo rozhodnuto na jednání Středočeské programové rady KČT v roce 2006. Záměrem bylo, aby se oddíly naší rozsáhlé oblasti navzájem poznávaly, předávaly si zkušenosti ze své činnosti, navázala se nová přátelství. Součástí srazů by mělo být nejenom poznávání zajímavých koutů našeho kraje, ale i ověření dovedností účastníků v práci s mapou a buzolou, sportovní klání nebo možnost vyzkoušet si méně obvyklé aktivity v přírodě.

Jako pořadatel byl osloven oddíl TOM Chrobáci z bývalé oblasti Berounka. Z akcí, které se v této oblasti pravidelně pořádají, byly vybrány podzimní závody v orientačním běhu.

Průběh akce byl následující: V pátek ve večerních hodinách proběhlo ubytování v autokempu Jesenice. Po prezentaci následovala volná zábava účastníků.

Sobotní dopoledne bylo věnováno návštěvě muzea v Jesenici, následně přípravám na závody v orientačním běhu a azimutovém závodě. Chvilku před startem si jednotliví závodníci krátili různě. Odpočívali nebo hráli míčové hry. Nejvíce se však vzpomínalo na předěšlé závody. Vlastní závody probíhaly za pěkného počasí a bez problémů. Všichni účastníci se dříve či později propočovali přes všechny kontroly až do cíle. Po doběhu si začali vyměňovat dojmy z trati, která kontrola koho potrápila a jaké další nástrahy pro ně trať připravila. Následoval volejbal a večerní posezení u ohně.

V neděli dopoledne se účastníci vydali na krátký výlet do okolí. Cílem byl lovecký zámek Svatý Hubert. Po návratu z výletu začaly přípravy k odjezdu. Po obědě proběhlo vyhlášení výsledků a krátké zhodnocení celé akce, následoval odjezd k domovu. Ti, co se zúčastnili, akci hodnotili jako podařenou a odjížděli spokojeni. Spolu s organizátory se pouze pozastavili nad malou účastí.

Na závěr zamýšlení: opravdu není o podobnou akci v oblasti zájem? Dvačet účastníků ze tří oddílů je na tak velkou oblast docela málo.

Možná byla chyba v malé prezentaci akce, pak bych prosil o radu, jak by prezentace akce měla vypadat. Dodávám, že pozvánka na ni byla v oblastním kalendáři KČT a Kalendáriu vydaném ATOM a záměr byl přednesen na semináři vedoucích a cvičitelů Středočeské oblasti. Z celé oblasti se neozval ani jeden oddíl, který by měl zájem o bližší informace. Účastníci byli z oddílů, které se podobných akcí zúčastnily i v minulosti.

*Petr Tomšík,
TOM Chrobáci, Jesenice*

Voda shora, voda zdola, kdo tři pražské jezy zdolá

Je páteční dopoledne a na svatého Václava lije jako z konve. Kdo má svých pět pohromadě, sleduje sychravý rozmar počasí zpod peřiny nebo kouká v teple a suchu na televizi. Koho by napadlo, že v Praze Podolí nafukuje právě parta vodáků rafty, sundává lodě a chystá se vyrazit na další ročník atraktivního závodu skrz Prahu. Co na tom, že skuteční závodníci z řad vodních skautů už dávno vyrazili na pramicích pro lákové odměny. Naše kategorie OPEN si takové cíle neklade.

Rafty se pomalu posouvají po vltavském „voleji“ a nebyt mokrých hadrů a těch věčných kapek, co otravně stékají po obličejích, člověk by si slastně povzdychl. Hle majestátný Vyšehrad, tady někde dopadl do vody Šemík i s Horymírem v sedle a támhle, o kus dál, určitě sedávala Libuše s Přemyslem, drželi se za ruce a v očích si četli budoucnost národa.

Z historického snění mě kromě silícího deště vytrhne první z pražských jezů. Vysoké vlny za ním ocením nejen já na kajaku, ale i parta vřeštících nováčků na raftech. Zatímco mjííme Národní divadlo, déšť pozvolna ustává. Jo kdyby tak tenkrát pořádně zapršelo! Slevák jako dneska a žádný požár by se nekonal.

Vlastenečtí Čechové by o pár let dřív chodili do zlaté kapličky na Prodanou nevěstu. Už ho vidím, Mistra Smetanu, důstojně kráčícího po nábřeží se svou ženou Betty. Z dálky mi kyne rukou a teď mi i mává, a snad dokonce něco křičí. Jen kdybych slyšel, co to volá. Co? Cože? Kdepak Smetana, to já jsem hluchý jak poleno. Kdyby tak aspoň to protivné hučení přestalo.

Vtom se řeka pode mnou propadne o metr níž a pohltní mě druhý jez. Ve vlnách za propustí metám kozelce, voda mě fackuje ze všech stran, to jako abych se už probral a taky koukal, kam jedu! Jenže co naplat! Už slyším fanfáry a na Karlově mostě stojí místo japonských turistů císařští trubači. Kolem kráčí průvod rytířů z celé Evropy a dusot koní přehluší i jinak dotěrné vrčení aut. Mezi falckými a bavorskými knížaty se proplétá Petr Parléř, v podpaží odvážený návrh katedrály, která bude jednou chloubou tohoto města. Pod mostem odpočívají dělníci a obědvají vajíčka natvrdo, prý až odněkud z Velvar.

Karlův most, Kampu i další historický sen jsem nechal za zády a zbývá zdolat poslední ze tří jezů. Tady si teprve připadám jako v akvaparku. Nejprve se povožím na toboganu a ten mě po chvíli vychrstne do nefalšované vířivky, snad jen ta voda by mohla být teplejší. A už jen několik záběrů a jsme v cíli, daleko za závodníky, plni milých dojmů, které nezkaží snad ani fakt, že zas leje jako z konve.

Jirka Magasanik,
3.VOM,
Ústí nad Labem

Vánoční nadílka

V klubovně jsme se začali scházet trochu dříve a hromada dárků pod svítícím a blikajícím stromkem se vršila. Začali jsme kolem páté a celkem se nás sešlo asi 32 (no, je trapné, když někteří členové se na své kamarády vykašlou a zrovna na nadílku nepřijdou ani s dárečky a ani s koledou). Začali jsme Vlajkou a některými vánočními písněmi. Následoval velký dáreček (spíše dar), který pro oddíl zajistil Rosta ve spolupráci s bráchou (a jeho firmou DAV a.s. – Destrukce a výstavba, a.s.).

Máme nová oddílová trika. Naše tradiční černé dresy zůstávají „v platnosti“, ale tyhle dvojbarevné – jak můžete vidět na fotkách – nám celkem sluší a budou sloužit jako „reprezentační“. Zdarma triko dostali všichni ti, kteří slíbili pozítří přijít na 15. vánoční orienták. Je třeba trochu motivovat, že jo... A aby to nebylo málo, tak ti, co pojedou na přelomu ledna a února do Jablunkova na Mezinárodní zimní sraz turistů, dostanou po Novém roce nové oddílové mikiny, s kapsami, s kapucí. Celá tahle legrárka stála naše sponzory cca 27.000,- Kč, takže velké díky.

Po módní přehlídce jsme si opět zazpívali a následovalo pouštění lodiček z ořechů a svíček a občerstvení v podobě cukroví (Kari hned zapsal 20 bodů těm, co donesli cukrovíčka z domova). Rosta se Sněhurem představili novou oddílovou sadu DVD v jednotných krabičkách s obaly a potisky médií (mnozí už některé vlastní, případně dostali něco pod

stroměček) a z II. turnusu tábora s DWJ jsme si hned něco pustili. Díky Sněhurvi a jeho dědečkovi máme už digitalizovány ze starých VHS téměř všechny tábory od roku 1994 ! Taký velké díky. No a poté se předvedly družiny, zazpívalo nám vedení (Mou dobrou zprávu hlásej od Spirituál kvintetu) a taky Zeleň (Díky) a Hnědá (dokonce s karaoke doprovodem). Pouze Černá zklamala, vymlouvala se na nepřítomného Bobeše.

Po dalších dvou společně zapěných písních jsme si pustili tradiční klip od Johna Lennona – Merry Christmas – a došlo i na otázku, kdo udělal nějaký dobrý zktek v čase předvánočním... Rostka se Šrámkou vědí, o čem mluví, protože v neděli nakoupili hromadu kočičího jídla a byli potěšit opuštěné a handycapované kočky a koťata v útulku v Porubě. Nikdo jiný se nepřihlásil... Ale třeba se stydí. No a po několika větech o příštích akcích (Orienták, Hospoda, Fotbálek, Silvestr...) začali rádcové rozdávat dárečky. Převládala perfektní péfka, některé už Sněhur pověsil na web (společná Fan clubu, Kašovští, oddílové, Sněhur, Šakali, Komár, Prusci, Libro s Petou, Zemánci...), drobné, ale i užitečné dárečky. Sněhur vyrobil mnohým vizitky, oddílové kalendáře, Komár perfektní židličku pro Natálku či krásnou žerď pro oddílovou vlajku a mnoho dalších. Na závěr ještě Rostka rozbalil dárky pro oddíl, byly prima, nové Dostihy a sázky, Abalone a další stolní hry, stále potřebné fixy, CD, DVD čisté i sadu DVD Tábory, žerď na vlajku... Nikomu se z klubovny ani moc nechtělo odejít, mladší jsme museli „vyhodit“, protože se vedení ještě hodinku domlouvalo na Vánoční orienták. Takže všem díky za účast a pěkné dárky.

*Rostka Kašovský,
TOM Čmoudík, Ostrava*

P. S. Natálka Zemánková ruší všechny tradice a jako první oddílové miminy se na akcích chová neuvěřitelně vzorně, nevádí jí zpívání, řev Fan clubu, tma, video... Jen tak dále !

58. sraz BVÚ

Troufám si říct, že sraz je pro všechny zúčastněné velmi prestižní záležitostí, neboť jak jinak ukázat ostatním, že MY jsme ti nej, než jim vytrít zrak svými znalostmi a dovednostmi. A hlavní srazová soutěž Pětiboj takovou příležitostí jistě nabízí.

Ale pěkně po pořádku. V pátek se všichni, nebo skoro všichni, sjeli na Biřák, aby poklábosili s kamarády a sladce usnuli, neboť počasí se umoudřilo a usmálo se na nás sluníčko. V sobotu už moc času před nástupem není, a tak to vše vlastně začne. Srazu NAZDAR – ZDAR. A jde se na věc ...

Na řadě je první soutěž Pětiboje, tradiční štafetový závod. Kdo si při něm ještě nikdy nevyřval hlasivky, nefandil. A po něm netradičně všichni na signalizaci – tady to je o organizaci, těžko někdo umí najednou chytat semafor a morseovku píšťalkou a signálky, ale třeba by se někdo našel (ať se přijde někdy ukázat, jsem na něho zvědavý). Pak už se družstva rozletí na zbývajících tři soutěže šifrování, člunkový běh a tábornickou všestrannost – že nevíte, o co se jedná, přijďte se podívat, kdo neviděl, nepochopí. A když to máme za sebou, tak vzhůru na soutěže ostatních oddílů a je z čeho vybírat, z Pekla na síť a po ní do Nebe. A málem bych zapomněl, co takhle ukázat ostatním, jak to umím s lasem a vázačkou ...

... a s ešusem při večeri, ale fofrem – začíná táborák. Tam to jde rychle – fakule, zapálení, písnička, scénka, písnička, a spát (samozřejmě jen ti menší

a mladší). My starší „...až do rána bílého budem zpívat a budem hrát...“

V neděli se pak nevstává, když se vlastně nešlo spát. Ale je tady nástup a vyhlášení výsledků, ti nejlepší si odvezou diplomy, placky a putovní Štít vítězů Pětiboje.

A co nám zbývá? Srazu NAZDAR – ZDAR a zase za rok tady...

*Skokan-Petr Gade,
oddíl BVÚ, Ostrava*

Olympiáda TOM ve Zlíně

O prodlouženém víkendu 25.–28. října se konala česko-slovenská Olympiáda turistických oddílů mládeže. Více než sto padesát mladých lidí a jejich vedoucích, kteří se sjeli z Košic, Bardějova, Loun či třeba z Ostravy, prožilo několik zajímavých dní ve Zlíně. Pořadatelský tým nabídl fotografickou soutěž, návštěvu Baťova „mrakodrapu“, děti i dospělí zaujala zajisté i návštěva známé likérky Jelínek.

V sobotu končila olympiáda galavečerem, na němž během tří hodin vystoupila většina zúčastněných oddílů se svými představeními tanečními, několika svěžími písničkami...

Velký dík patří pořadatelskému týmu – Líba Valentové, Zdeňkovi Rolincovi, Heleně Janigové, Alici Kovářové a jejich kolegům z pořádající Krajské rady A-TOM Zlínského kraje.

(ton)

VIII. mezinárodní olympiáda TOM

Podzimní Zlín přivítal tomíky z České a Slovenské republiky na již osmé mezinárodní olympiádě TOM, která se tentokrát odehrávala ve Zlíně.

Přijelo patnáct oddílů s celkovým počtem 165 účastníků. O jejich spokojenost se staral štáb, složený ze členů krajské rady A-TOM Zlín a členů jejich oddílů.

Program jednotlivých dnů si účastníci volili z nabídky, rozhodovali se podle svých zájmů. Většina oddílů ze Slovenska navštívila ZOO Lešná. Zaujaly také Vizovice – zámek, exkurze do firmy Jelínek, rozhledna Doubrava. Centrum Zlína poznávali tomíci ve dne i v noci. Galavečer vyplnil zajímavý program tvořený zejména prezentací oddílů.

*Libuše Valentová,
členka předsednictva
Asociace TOM*

Pěšky zpátky do Evropy - už jsme tam?

Z oddílové kroniky TOM 2402 „Práčata“ Rapšach:

29. 9. uspořádal naposledy náš TOM „Práčata“ Rapšach dálkový pochod Pěšky zpátky do Evropy... už jsme v tom! (17. ročník) Trasy: 17, 25 a 40 km, start: 7.30 – 9.30 hod. od klubovny tomiků.

Kontroly: New York, Paris, London, Benátky, Bosna (proto Zpátky do Evropy - jen ten New York se vymyká!)

„Vitorazsko je historické území na horním toku Lužnice při česko-rakouské hranici. Jméno dostalo podle města Vitoraz a sahlo od Suchdola nad Lužnicí po Světlou (Zwettl). Bývalo po staletí předmětem sporů českých a rakouských panovníků. Hranice v této oblasti získala definitivní podobu až smlouvou uzavřenou v roce 1919 v Saint Germain, kdy menší část Vitorazska byla připojena k nově vzniklému Československu, větší pak zůstala v Rakousku.

Největším bohatstvím české části Vitorazska jsou lesy – hluboké, táhnoucí se dlouhé a dlouhé kilometry podél hranice, jen málo narušené činností člověka. Jsou převážně borové a rostou na písčitém

podkladu. Jejich srdcem je zámek Nová Huť. V některých níže položených částech jsou také lesní rašeliniště a rybníky, dodávající krajině malebnost.

Při výletu na Vitorazsko můžeme navštívit řadu věhlasných světových metropolí. Najdeme tu Malý a Velký Londýn, Paříž, Nový York, Benátky, leží tu i Bosna. Tento neobvyklý „svět na dlani“ vznikl ve 30. a 40. letech 19. století, v době, kdy lidé ze zdejších končin houfně odcházeli do světa za prací. Aby vrchnost zastavila tuto emigrační vlnu, vytvářela podmínky pro rozvoj řemesel a místního průmyslu – hlavně hrncířské výroby, těžby dřeva, rašeliny a dolování železné rudy – a pro nové osadníky zakládala nové osady. Ty dostaly do vínku exotická jména, která by alespoň částečně nahradila sen zdejších lidí o lepším životě v cizině. Osady vznikaly hlavně vypálením lesa; však se jedna z nich dodnes nazývá Spáleníště.“

Petr David a Vladimír Soukup, „Za strašidly do lesů a skal, nakladatelství IKAR 2006.

Pochod se letos konal naposledy, protože účastníků stále ubývalo a jejich

počet se pohyboval kolem 10–15 lidíček. Jen na poslední ročník se sjeli kamarádky a kamarádi z celé republiky, většinou však důchodového věku. Tak jsme to po sedmnácti letech pěkně zakončili a s lítostí rozdali poslední diplomy.

Ale nezapomínejte! Pokud se chcete podívat k nám do bývalého Vitorazska, stačí se ozvat na adresu zs.rapsach@j-hradec.cz a poskytneme vám přes víkend levné ubytování v tělocvičně naší školy. Můžete se projít opuštěnými lesy podél bývalého hraničního pásma, projet se na kole po husté síti cyklostezek (a po rovině!), nebo třeba plnit náš Oblastní turistický odznak „Vitorazsko“, o kterém najdete podrobnosti na adrese: <http://rapsach.cz/obec/tomkct.htm>.

A kdybyste u nás chtěli strávit delší čas, nabízíme vám k pronájmu náš letní tábor u malebné říčky Dračice, vybavený podsadovými stany, hangárem, kancelářským stanem. V ceně pronájmu je i vyřízení všech potřebných povolení.

A teď na závěr ještě trochu statistiky z letošního ročníku pochodu:

Na kontrolách: 12 turistů – děti TOM Práčata Rapšach

Pěších : 61 turistů

Na kolech: 3 cykloturisté.

Odkud všichni dorazili: Ústí nad Labem, Praha, Frýdek-Místek, Plzeň, Chlumec, Krupka, Borovany, Litvínov, Teplice, Kutná Hora, Benešov u Prahy, Telč, Toužim, Počátky, Studená, České Budějovice, Rapšach, Tábor, Dobruška, Ostrov nad Ohří, Dolní Rožínka, Kralupy nad Vltavou, Bohosudov, Chlumec nad Cidlinou, Postupice, Mantov, Ostrava, Beroun, Olomouc, Bělá nad Radbuzou, Velké Meziříčí a Velké Opatovice.

Počasí nám velmi přálo a houby jsme si také užili!

Děkujeme sponzorovi našeho pochodu – firmě MAGNA CARTECH!

Karel Snětina a Martin Kvapil,
TOM Práčata,
Rapšach

ké poháry tradičně v květnu a červnu, a to v Bohumíně, Borotíně a Břestku, mistrovství jednotlivců a hlídek uspořádají Ivančice, štafety Mikulášovice a smíšené dvojice Kralovice. Ty nejlepší pak čeká mezinárodní mistrovství na Slovensku v Bardejově. Závody, zejména pak ty krajské, jsou určeny pro všechny zájemce, kteří si chtějí ověřit své dovednosti i fyzickou kondici.

Pro ty, co uspějí, a nebo pro ty, co již berou turistické závody jako tvrdý a náročný sport, jsou poháry české a dále pak soutěže mistrovské. Podrobné informace o dalších závodnických informacích si můžete vyhledat na internetových stránkách www.turisticky-zavod.cz.

Tomáš Fúsek,
Mikulášovice

Mám tu čest v těchto několika řádcích zhodnotit uplynulou sezonu turistických závodů. Na druhou stranu to však není vůbec jednoduchý úkol, vždyť právě turistické závody patří mezi nejvíce navštěvované akce naší asociace. Na závodech Českého poháru se nás mnohdy sjede několik stovek a takových vícedenních akcí bylo v uplynulém roce hned několik.

Ale začneme popořadě, v roce 2007 proběhly 32 závody od těch krajských pohárových přes krajská mistrovství. Dále pak se konaly tři České poháry v Březolupech, Ostravici a Veltrusech, nakonec vše vyvrcholilo mistrovstvím republiky. Tyto nejvyšší závody byly také tři, nejprve změřili své dovednosti jednotlivci a dvoučlenné hlídky v Pacově, poté se na start v Hradečné u Uničova postavily tříčlenné štafety. Závěr domácích mistrovství patřil smíšeným dvojicím, které závodily v Budišovicích na základně Studnice. Úplným vrcholem sezony je každoročně mezinárodní mistrovství, které střídavě pořádá jeden rok Česká a druhý rok Slovenská republika. Letošní ročník se běžel již po třinácté a pořadatelsky ho zajistil oddíl z českých Kralovic. K tomuto výčtu je nutné ještě připočítat řadu dalších veřejných či pouze oddílových závodů například v Kralupech nad Vltavou, Mikulášovicích či Pacově.

K samotné organizaci a přípravě jednotlivých závodů celorepublikového charakteru se dá říci jenom jediné: je to obrovský kus odvedené práce a osobně musím konstatovat, že velice dobré. Na každém závodě, na každém setkání tohoto velkého množství spřízněných duší jsem vždy našel něco pozitivního a příjemného. Víím, že rada závodů každý rok s velkými problémy těžko hledá nové organizátory takových mamutích

akcí, ale když se nakonec některý z oddílů rozhodne závod uspořádat, dává do přípravy vše. Věřte, že nejtěžší je pouze to rozhodnutí závod uspořádat. Ještě jsem se za ta léta nesetkal se situací, že by některý z oddílů přípravu podcenil a závod nepřipravil podle všech regulí. Většinou si oddíly mezi sebou i vypořádají a navíc vše také kontroluje rada závodů, která disponuje i centrálním materiálem a k organizaci jej půjčuje.

V posledních letech jsme uspořádali také dvě velká školení rozhodčích a ti jsou na požádání určitě připraveni rozhodovat závod nejen ve svém okolí. Takže abychom to shrnuli: všechny turistické závody v roce 2007 byly na dobré úrovni a zúčastnily se jich stovky spokojených závodníků na mnoha výkonnostních úrovních. Všichni vyznační turistických závodů se nyní mohou těšit na sezonu 2008, která se již na mnoha místech rozeběhla svými krajskými poháry. Příští rok se poběží čes-

Školení vedoucích oddílů

Školení se uskutečnilo na základně Kaménka od 19. do 21. října 2007. Zúčastnilo se ho 14 vedoucích ze severomoravského kraje, ale i z okolí Brna a Otrokovic.

Kromě základních přednášek, které se týkají zákonů, bezpečnosti a zdravotvdy, zařazujeme do programu přednášky o vztahu KČT a ATOM, grantové politice a propagaci oddílů. Cyklus přednášek se pravidelně střídá s pohybovými aktivitami venku, například odpoledním výběhem ve stylu turistického závodu.

Letos si navíc mohli účastníci prakticky procvičit práci s GPS. Velký úspěch měl také lektor Červeného kříže, který velice zaujal praktickými ukázkami líčení nejruznějších zranění, např. popálenin, omrzlin, různých druhů ran. Tímto bych chtěl také poděkovat všem lektorům, kteří vzorně a plnohodnotně odvedli svůj díl práce při tomto školení mladých začínajících vedoucích.

Petr Holuša-Soptík

Kolem Brna s VHT

Oblíbený každoroční dálkový pochod a cyklojízda krajinou okolí Brna. Akce je zařazena do Brněnských dnů pro zdraví. Trasy od 7 do 60 km obsahují prvky vysokohorské turistiky. Delší trasy jsou vedeny přírodně zajímavým hřebenem Babího lomu. Děti a mládež dávají přednost trase 15 km příměstskými lesy, kde si cestou mohou prohlédnout jezírka, pomníky, památný strom i ohradu s divočáky. V cíli – v Komíně, v lomu na pravém břehu řeky Svratky, je připravena cvičná zajištěná cesta pro nácvik bezpečného a správného pohybu po feratách a nácvik slaňování pod dohledem a instruktáž lektorů VHT. Zájemcům je potřebné vybavení zapůjčeno na místě. V cíli jsou také připraveny testy poznávání kulturně a přírodně zajímavých míst České republiky, testy znalosti turistického a topografického značení, táborák a burty – dobrá nálada, pohoda.

Veřejný turistický závod

Podzimní veřejný turistický závod je zařazen do kalendáře akcí Brno-zdravé město a je to současně první závod krajského poháru jihomoravské oblasti pro rok 2008. Soutěžit tak přicházejí děti, mládež i dospělí – zkušeni závodníci i ti, kteří přišli poprvé, ti, kteří se přišli probíjet do závodů Českého poháru, i ti, kteří se přicházejí jen proběhnout po lese. Radost z pohybu v přírodě, odvaha, znalosti a zručnost i šikovnost na jednotlivých stanovištích na trase jsou zárukou úspěchu. Závod je nácvikem rychlého a přesného rozhodování. Soutěží se podle pravidel turistických závodů (www.turisticky-zavod.cz), navíc je zařazena nepostupová kategorie dospělý a předškolák. Radost na stupních vítězů je ve všech věkových kategoriích závodu. Vedle tradičně nejvíce zastoupené kategorie „dospělý a předškolák“ se nejvíce soutěžilo v kategorii „mladší dorostenky“. Záštitu nad závodem převzal místostarosta ÚMČ Brno – Nový Lískovec.

Miloš Stejskal, TOM Horolezčata, Brno

Dne 4. listopadu se členové a kamarádi oddílu TOM Sluníčka a dva roztočtí tomíci, totiž Pepík Votava a Tomáš Novotný, vydali do Opárenského údolí na brigádu. Asociace tu po vleklém sporu, při kterém naše barvy vítězně uhájila Radka Šumero-ová, dostala do správy starý mlýn. Tento objekt byl a je bohužel špatném stavu, a my tedy měli za úkol připravit ho na zimu, po které by se měla konat rekonstrukce.

Bývalé mlynářovo sídlo v budoucnu čekají opravy všeho druhu, naše brigádnická práce spočívala zatím jen v opravování střechy a vynášení odpadu. Úkol to ale nebyl jednoduchý. V letech našich právních bojů se tu totiž zabydleli bezdomovci, kteří sem podle hesla „kdo to najde, toho to je“ systematicky natahali hory jiného, různě posbíraného harampádí, které jsme my zase museli vyhazovat ven. Před setměním byla však již práce hotova a my jsme odjížděli s pocitem, že tento už opravdu náš, tomický dům zimu přežije.

Karel Macas, TOM Sluníčka, Litoměřice

Pacovské dovádění

Ve dnech 12.–14. října 2007 se v Pacově uskutečnil další ročník Pacovského dovádění složeného ze dvou samostatných akcí. Stejně jako v předchozích letech bylo sobotní dopoledne určeno pro Turistický závod jednotlivců (19. ročník). Závod proběhl v okolí moto-krosově trati, kdy zvláště cílová „rovin-ka“ prověřila fyziku závodníků.

Po vyhlášení výsledků a chvíle odpočinku většina účastníků nastoupila do přistavených autobusů a následně byla vysazena po okolí s nemalým úkolem dojet do cíle Nočního výsadku (18. ročník), který byl opět na základně Hutě u Černého rybníka. Tam už k pečenému kuřátku vyhrávala příchozím do mrazivého počasí kapela tříprstáků – Jezevci.

Vzhledem k tomu, že všichni z téměř dvou set pochodníků do cíle dorazili (poslední kolem třetí hodiny ranní), lze snad zpětně prohlásit, že se akce vydařila, a za nás pořadatele lze jen doufat, že na dalším ročníku v říjnu 2008 se sejde-me v Pacově ve stejně hojném počtu.

Karel Štolba,
TOM Kamarádi, Pacov

Jubileum - 120 let KČT

Milí tomíci a čtenáři časopisu Tomík, s potěšením jsem přijal výzvu, abych oslovil úžasnou množinu turistů semknutých v turistických oddílech mládeže A-TOM. Ty vzešly v nezanebatelné části z lůna Klubu českých turistů.

Společná sféra zájmu KČT a A-TOM (turistika a pobyt v přírodě jako celoroční program, prostředek výchovy, vzdělání a formování zdravého životního stylu) předurčuje potřebu vzájemné komunikace a spolupráce našich spolků. Váš starší „tatka“ – Klub českých turistů – již za pár měsíců oslaví krásné narozeniny: 11. června 2008 mu bude 120 let. Byl založen v minulém tisíciletí prozíravými, vlastenecky smýšlejícími pány v čele s cestovatelem Vojtou Náprstkem a v čase vzniku samostatného státu Čechů a Slováků v roce 1918 to byl již statný třicátník. I když čas měří všem stejně rychle, tak v případě „tatky“ Klubu můžeme konstatovat, že ač již téměř 120letý, zůstává (i díky vám – mladým tomíkům) stále svěží, plný energie a nápadů.

Takto ho také chceme i s vaší pomocí po celý rok 2008 veřejně prezentovat a propagovat. KČT je i ve 120. roce existence tradiční, stabilní, moderní a kompetentní subjekt, který pozitivně ovlivňuje vlastní členy i veřejnost všech věkových kategorií. 120. výročí existence a činnosti KČT by mělo podpořit náš zdravý patriotismus, iniciovat nové formy činnosti a přispět k propagaci Klubu a jeho zásluh při podpoře zdravého životního stylu a rozvoje infrastruktury cestovního ruchu v tuzemské i evropské dimenzi. Oslavy 120. výročí založení KČT se ponesou v duchu vzkazu „S námi za zdravím a poznáním“.

Je téměř symbolické, že pro KČT tak významný jubilejní rok 2008 byl současně organizací OSN vyhlášen za Mezinárodní rok planety Země s cílem upozornit na nebezpečí způsobená přírodě lidskou činností, omezit zdravotní problémy, zdokonalit porozumění vývoje života a pozvednout zájem společnosti o Zemi... Je potěšitelné, že KČT svým programem (značením turistických tras, výchovou členů k ochraně přírody i péčí o některé vodní zdroje a toky a památky) pomáhá realizaci těchto celosvětově důležitých zásad.

Oslavy 120 let KČT zahájil předseda KČT p. Stráský na „Posledním puchýři“ v Blansku a pozval přítomné k účasti na celoročním programu oslav.

Oslavy 120 let KČT vyvrcholí 11. června 2008 v Praze, kdy se v Náprstkově muzeu sejde ÚV KČT a ve stejný den se zástupci KČT, a čestní hosté setkají v Betlémské kapli na společenském večeru.

Pokračováním oslav v Praze bude v médiích předem anoncovaná veřejná sbírka v pátek 13. 6. od 14 do 19 hodin na podporu aktivit KČT pro handicapované spoluobčany. Sběrka bude realizována prostřednictvím „hlídek“ TOM ve vybraných stanicích metra. Hlídky budou označeny přenosným turistickým rozcestníkem a za symbolických 20 Kč budou cestujícím nabízet suvenýr – turistickou značku. Ta bude i pozvánkou na hlavní sobotní program oslav. Sběrka bude pokračovat ještě v sobotu od 8 do 12 hodin.

Ústřední oslavy vyvrcholí setkáním turistů v sobotu 14. června od 12.00 do 15.30 hod. v Praze na Staroměstském náměstí. Od rána po celý den mají účastníci oslav volný vstup na Staroměstskou radnici, kočárovnu a zámek ve Ctěnicích, Staroměstskou a Malostranskou mosteckou věž, Prašnou bránu, věž kostela sv. Mikuláše, bludiště na Petříně a od 18 hodin také na Petřínskou rozhlednu.

Kromě kulturního programu (vystoupení hudebníků, turistická dataprojekce, atd.) chystáme vztyčení největšího turistického rozcestníku v ČR (a možná i na světě), představení gigantické postele z dílny Zlatých šípů, ukázky her a soutěží členů TOM a prezentaci dalších aktivit KČT. Přímo ze Staroměstského náměstí odstartuje „on line“ pochod a cyklojízda s cílem u Petřínské rozhledny, kde bude od 17.15 hodin k zhlédnutí vystoupení folklorního souboru. Po něm se od 18 hodin nabízí účastníkům volný vstup na Petřínskou rozhlednu.

Tečku za pražskými oslavami udělá-

te vy, turisté a vodáci z Asociace TOM a KČT, a to akcí „TOM na vodě v pohodě“. V 10 hodin zahájíme na bezplatně zapůjčených kanoích splutí Vltavy z Bráníka přes centrum Prahy až do Tróje. V nádherném úseku Vltavy za obdivu z mostů a nábřeží přihlížejících turistů a obyvatel Prahy prezentujeme symboly Klubu a 120. výročí jeho založení a demonstrujeme, že TOM je i na vodě v pohodě..!

Jménem předsednictva KČT i jménem svým vás co nejsrdečněji zvuk aktivní účasti na celoročních oslavách. Pro mimopražské účastníky již nyní zajišťujeme možnosti ubytování 13.–15. 6. 2008 – mj. i ve školách. Těšíme se na setkání s vámi nejenom 14. 6. 2008 na Staroměstském náměstí v Praze, ale také v průběhu celého roku 2008 na čtrnácti speciálních akcích KČT pořádaných u příležitosti klubového jubilea. Seznam těchto akcí byl uveřejněn na straně 56 v časopisu Turista č. 6/2007 a na straně 13 v celostátním kalendáři turistických akcí 2008. Pojďte „S NÁMI ZA ZDRAVÍM A POZNÁNÍM...!“

Za podporu oslav 120 let KČT předem děkujeme generálnímu sponzorovi KČT firmě Lesy ČR, Magistrátu hl. m. Prahy a firmám Oborová zdravotní pojišťovna, České dráhy, Zentiva, Alpine Pro, Pražské informační službě a Národnímu muzeu.

Vratislav Chvátal,
předseda Rady pro prezentaci KČT

Outdoor a sněžnice

Tak jsem se zase prošel po horách na sněžnicích. Nádhera! A řekl jsem si, že se tě pokusím na ně taky zlákat. Říkáš, že běžky, sjezdovky nebo snowboard jsou lepší? Já to vidím jinak. Běžky, sjezdovky, snowboard a sněžnice jsou jedna velká paráda a nemá cenu hledat, co je lepší. Nejlépe zkusit všechno.

Kouzlo sněžnic lidé znovu objevují, přidej se k nim a nebudeš litovat!

Sněžnice – co to je?

Sněžnice zvětší 3 až 5krát plochu, jakou mají podrážky tvých bot, a díky tomu se daleko méně boříš do sněhu. Tam, kde by ses propadal po kolena, teď kráčíš na sněžnicích jako král. Můžeš stoupat jen tak pomaloučku svahem, ani se nezadýcháš, nemusíš myslet na správný styl, nepromažeš, nepotřebuješ drahou jízdenku na vlek a můžeš si jít vlastní cestou. Alespoň na chvíli taková opravdová svoboda.

Už vím, to jsou takové ty vypletené kulaté bambusy s řemínkami

Jo, to jsou. Ale člověk stále něco vymýšlí a zdokonaluje, a tak i sněžnice dnes vypadají všelijak a mají různá vylepšení.

Tyto sněžnice se nejvíc podobají těm dávným dědečkovským. Žádné složitosti. A, světe, div se: jsou stále bezvadně použitelné.

Dalším vývojovým stupněm jsou sněžnice s kovovým rámem, výplň z odolné tkaniny...

...a plastové sněžnice. Nesmí to být ledajaký plast, ten by v mrazu rychle popraskal.

A co děti?

Správný dotaz. Děti mají dětské sněžnice. Jsou menší a někdy i celkově jednodušší, jako by se předpokládalo, že děti budou podnikat jen jednodušší výlety.

Kdybyste dětem nasadili dospělácké sněžnice, téměř jistě jim to znechutíte. Tady jsem zkusil čtyřletou Marušku a dětské sněžnice MSR Denali Tyker. Sněžnice byly O.K., ale udělal jsem jinou chybu. Zapomněl jsem na jedno zlaté pravidlo: děti potřebují děti! Kdyby s námi šly ještě její kamarádky, byla by to určitě větší legrace.

Sněhoborec

Někdy je sněhu tolik a tak načechraného, že se i sněžnice boří. Zatni zuby a ber to jako skvělý trénink. Jde to špatně, je to dřina, ale bez sněžnic bys byl na tom ještě hůř. Jestli je vás víc, jděte za sebou a užívejte si týmovou spolupráci. Střídejte se v prošlapávání a nebo naopak – dejte šanci nejzdatnějším, ať se předvedou.

Správné velké Everest

Nechtěj hned přejít celé pohoří, neplánuj ani celodenní výlet na sněžnicích. Začni něčím úplně miniaturním. Projdi se kolem chalupy. Vystoupej vedle sjezdovky. Až budeš se sněžnicemi jedno tělo, pak teprve plánuj něco „velkého“. A nezapomeň s sebou vzít někoho dospělého a partu bezva kamarádů.

Když jsem naplánoval výlet na Bílou skálu, který měřil od auta na vrchol a zpět jen 1,5 km, zdálo se to dost směšné. Nakonec toho bylo úplně akorát a všichni jsme byli nadšeni. Oč méně kilometrů, o to víc jsme se nasmáli.

Mějte se krásně,

Ďouba a Ďoubindy z Bílé skály

Článek vzniká ve spolupráci s časopisem Skaut-Junák.

Jak skáčou skokani ?

16. 12. 2007, tedy o stříbrné neděli, se v tělocvičně základní školy Mládí v Orlové konalo zimní kolo soutěže „O nejlepšího orlovského skokana“.

Přes švihadlo se tedy skákalo v pěti kategoriích rozdělených podle věku soutěžících. Kdo své sportovní náčiní zapomněl, tomu bylo zapůjčeno.

Prvním třem nejlepším z každé kategorie byl udělen diplom.

Tento již devátý ročník, dělal čest svému titulu, protože pořadatelé z TOM Azimut Orlová i díky finanční podpoře města zvládli organizaci akce na výborou.

*Luděk Niedermeier,
TOM Azimut, Orlová*

týpí jako domov

Nedávno jsme s mojí ženou vybírali novou postel. Zjistili jsme s překvapením, že se jedná o docela složitou vědu. Obešli jsme množství obchodů a leželi na mnoha postelích. Nakonec nám vysvětlili, že přes všechnu tu vědu záleží na tom, jak to cítíme my.

Dobré spaní je základem dobrého života. Někdo se nejlépe vyspí v přírodě – na vandru nebo v týpí. Ačkoli to nebývá tak pohodlné jako lamelová postel doma, cítí se odpocetější, jakoby znovu-zrozený. Souvisí to s mnoha okolnostmi – s vlhkým a čerstvějším vzduchem, fyzickou únavou, uvolněním mysli... Jak se k dobrému spaní uložit v týpí? Každý má jiné postupy, zkusím popsat maximum z toho, co „frčí“ teď.

Už jsme mluvili o rozložení obyvatel týpí – do každé „kóje“ se vejdou dva až spáči tři nalezato. Pod sebou nemívají většinou žádnou další podložku kromě těch, co tam ležely celý den. Někdo si pod sebe na noc přidává kožešinu. Ta ale někdy natahuje vlhkost nebo pouští chlupy. Vzpomínám si, jak jsme si z naší první cesty po Skandinávii plni nadšení přivezli sobí kožešiny. Po pár nocích na nich jsme vypadali jako sobí sněhuláci.

Příkrývky tvoří většinou vlněné deky, nejlépe větších rozměrů. Zvláště za zimních měsíců je noha vystřčená během spánku nebezpečnou záležitostí. Nedoručuji larisy nebo jiné poloumělé deky. Taková deka se tak jako tak v týpí neztratí – můžete ji přikrýt spacák nebo své věci, které by jinak tvořily nevzhledné hromady, nebo si ji hodit navečer přes záda.

Kde takovou deku sehnat? Kvalitní vlněná deka není levná záležitost. Dobré jsou nemocniční deky, sešijte si dvě k sobě. Nejoblíbenější jsou tzv. „hadsn-bejky“. Dají se sehnat na www.hudsonsbay.de – nejoblíbenější je 190 x 230 (5 point 2,7 kg za 80 euro nebo lze doporučit i 6 point) – nebo na www.indiani.cz, originály pak na e-bay.com. Najdou se i takoví šťastlivci, kteří najdou doma deku „po babičce“. Podle tepelného komfortu každého člověka užívají lidé dvě až tři. Z vlastní zkušenosti: čím více dek neznamená někdy tím tepleji!

Mnozí lidé vozí do týpí polštářky plněné přírodními materiály (případně bylinkami). Jsou samozřejmě ručně dělané a často zdobené patchworkem, až oči přecházejí. Ty na obrázcích dělala má kamarádka Eva (Klokša). Indiáni používali polštářky šité z jelení a jiné kůže. Pokud o něm uvažujete, nezapomeňte (jako jeden můj kamarád), že korálková výzdoba je sice malebná, ale

tlačí. Zdobené polštářky jsou dobrým důkazem toho, že týpí nemusí prskat ve švech věcmi, ale že každý detail by měl být malebný. Ostatně jako v našem běžném životě. A jsme zase u toho: méně někdy bývá více. Pod hlavu si samozřejmě můžete dát i složenou košili – ale to znáte z vandrů.

A jak vypadá takové „indiánské“ pyžamo? To se různí snad nejvíce. I tady záleží na zvycích spáče – proto to nemají ta různá „studia zdravého spaní“ lehké. U nás v kmeni jsou oblíbené dlouhé flanelové (bavlněné) košile à la Ježíš. Takové, co se nosily na spaní ještě v minulém století. Sahají až pod kolena, mají dlouhé rukávy, zapínání jen na prsa a klasický střih. Můžu vám říct, že když na ranní písni potkáte postavy v takových oblečcích, vypadají jako zjevení.

Jako dobrý doplněk se osvědčily dlouhé nadkolenky dotvořené tak, aby vám v noci neslezly. A asi byste rádi věděli, jestli muži spí v bederce? Někteří ano, jiní ne – v zimě je to však skoro povinnost! V zimě se pak přidává deka

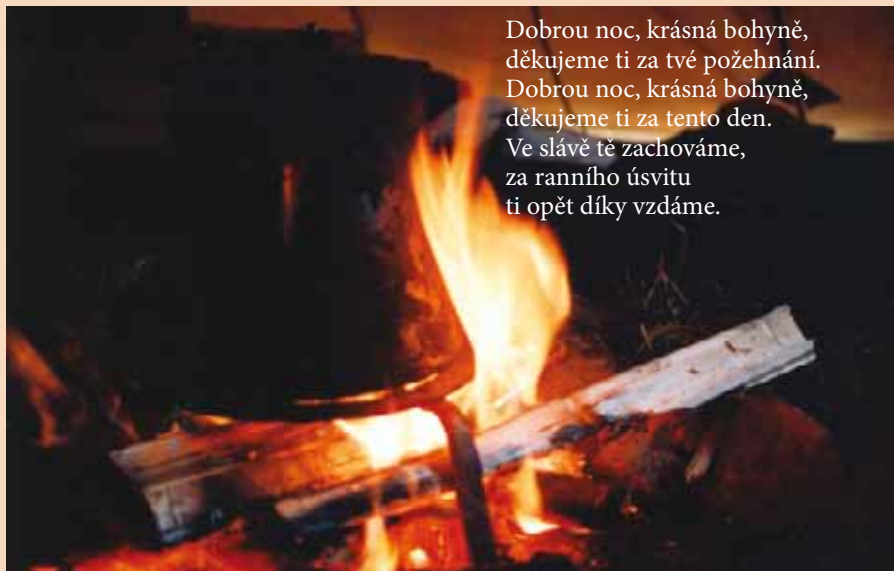
kolem pasu, vlněný kabátek „kapote“, čepice – často celé kompletní vybavení. A ponožky několikery. Nepodceňujte své vybavení – zvláště v zimě, kdy máte ráno jinovatku na dece, ale ani v létě, kdy v hlubším údolí u potoka bývá v noci také „frišno“.

Když jsem poprvé zkusil spát v týpí v dekách, bylo to strašné. Myslím, že byl tehdy sychravý podzim, a já měl na sobě vrstvu nehřejících, starých a ještě vojenských dek. Dneska už bych si ale jiné nedovedl představit, vyměnit je za spacák.

Na woodcrafterském táboření je ukládání se ke spánku pěkná společenská událost. Společná večerní píseň, respekt klidu, čištění zubů za svitu měsíce, plány, čtení na dobrou noc, dohasínající oheň, nad hlavou snová síťka...

Josef Porsch – Ablakela
Ablakela@centrum.cz

Večerní píseň (Zuñi)
Eluila maya zula
kua weyla yana vievi
Eluila maya zula
kua weyla yana lo
Al lurawunga nokaal
hami tanda lo
Kua weyla yana vievi
te nadi yana lo
yana lo
kua weyla yana lo

Dobrou noc, krásná bohyně,
děkujeme ti za tvé požehnání.
Dobrou noc, krásná bohyně,
děkujeme ti za tento den.
Ve slávě tě zachováme,
za ranního úsvitu
ti opět díky vzdáme.

Náš èlovìk...mezi hrami

Petr Mišík – Irbis,
herní mág Moravskoslezského kraje

Osobnost, kterou představím ostatním? Chvilu přemýšlení. Už to mám: Irbis. Hned se rozbíhá sestřih zážitků.

Meandry potoka, rovné pobřeží louky, temnota jehličnatého lesa střídána veselým lesem listnatým, strmé svahy starého lomu – to je kulisa hry „Stíny temnoty“. Hra s prvky historie a mystična, dobové kostýmy, jezdci na koních. Hlavním aktérem je Irbis (Mgr. Petr Mišík), autor scénáře a organizátor. Nebo „Víkend plný her“ – akce s množstvím her zaměřených na logiku, na týmovou práci, na rozvoj osobnosti.

Přednášky pro vedoucí. Neuvěřitelná schopnost zaujmout posluchače či nadchnout hráče. To je Irbis, vedoucí oddílu Tuláci z Orlové. Zvědavě se ptám:

Studoval jsi na ostravské universitě volnočasové aktivity. Jak moc se ti hodila zkušenost z oddílu?

Řekl bych, že byla zcela zásadní. Dovolují si dokonce říci, že bez podobných zkušeností se takovéto vzdělávání mívá účinkem a pro studenty je obtížné rozlišovat pro praxi to podstatné.

Pamatuješ se na okamžik, kdy padlo rozhodnutí, že pracíš ve volnočasové sféře se budeš živit?

K tomuto rozhodnutí vlastně tak úplně nikdy nedošlo a nikdy mě úplně neuživila pouze volnočasová práce pro děti a mládež. Není to odvětví, kde se pohybují peníze. Školení komunikačních dovedností, prodejních, manažer-

ských, atd. pro firemní klientelu je proto vítaným doplňkem. Tímto si rozhodně nestěžuji, ba právě naopak. Připadá mi velice zajímavé propojovat různé aktivity z různých sfér a hlavně mě to baví. U mě se totiž, ať tak nebo tak, stejně dostaneme ke hře.

Studoval jsi mimo jiné i psychologii. Poznáš, kdy lidi lžou?

Pěkná otázka, která však nemá jednoduchou odpověď. Naučit se číst lidi, jejich neverbální komunikaci, není zas tak těžké, jak by se mohlo zdát. Čím více jste schopni to použít, tím máte stále větší pravděpodobnost úspěchu. Nesmíte ale pracovat pouze s domněnkami, což je jedna z nejčastějších chyb. Skutečně vše nelze vysvětlit jednoduše, ale pokud si dám tu práci, většinou se nepletu. U mě to ale není automatická schopnost nebo nějaká vysoká míra empatie, já se musím vědomě snažit a využít všeho, co umím. A když „nepracuji“, klidně mě někdo nachytá na hruškách. Bývá lepší nehrát si na detektiva než chybovat.

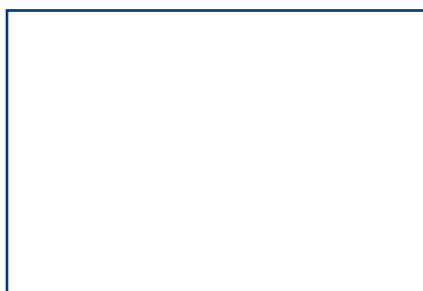
Táboření, turistika, zážitkové aktivity – to jsou pro většinu lidí synonyma odpočinku a relaxace. Jak odpočíváš?

Můžu-li, tak zase u her. Moc rád se vyřádím na hřišti v celé spoustě kolektivních her a stejně rád budu drtit své kamarády třeba v Osadnících z Katanu. A zbytek prospím.

Hry ale nemusí být jen příjemnou náplní volného času. Jak můžeme jejich prostřednictvím výchovně působit na děti a mladé lidi?

Právě hra je asi nejúčinnějším výchovným prostředkem. Je dobré takto uvažovat a využívat mocný potenciál her naprosto cíleně.

S Petrem Mišíkem rozmlouvala
Lída Nováčková

Festival Harryho Moučky!

letos již podesáté!

Tak je před námi další výročí. Harry Moučka má za sebou již devět ročníků a letos se chystá na desátý. Možná, že ve srovnání s jinými výročími vypadá toto jako nepříliš významné, ale není tomu tak.

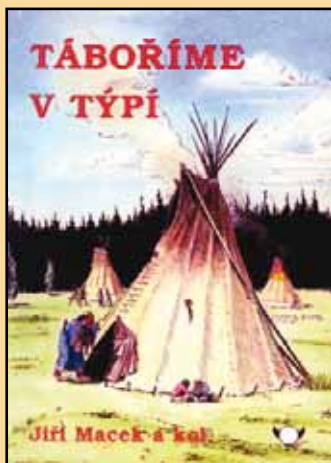
Za svou historii měl několik vítězů, mnoho účinkujících a nespočet diváků. A především tyto lidičky bychom chtěli letos pozvat na oslavu jeho jubilea, neboť hlavně oni se zasloužili, že ho letos může oslavit.

A kdy že tato sláva vypukne? Předně v sobotu 1. března 2008 v klubovně TOM BVÚ. Tak už ladte kytary či jiné nástroje, ať to spolu pěkně oslavíme.

Tak nezapomeňte, Harry už na Vás netrpělivě čeká.

Akim - Petr Míka,
TOM BVÚ, Ostrava

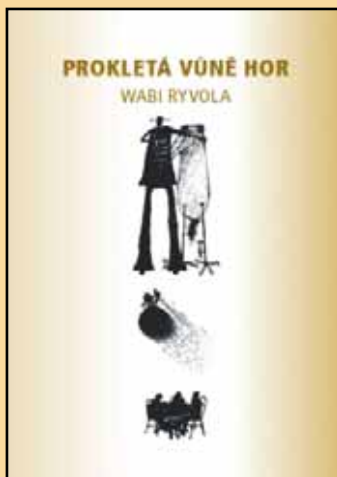

Táboříme v týpí na ústředí!

V Tomíkovi se občas spolu setkáváme nad stránkou „Týpí jako domov“, kde se snažím přiblížit různé roviny táboření v týpí, jak jsem měl možnost je poznat. Často odkazují na knihu „Táboříme v týpí“, kde jsou všechny zásady, doporučení a zajímavosti velmi podrobně shrnuty. Nyní si tuto knihu můžete zakoupit na ústředí Asociace TOM, a to za cenu 100 Kč. Kniha má 150 stran a je dílem kolektivu autorů pod vedením Jiřího Macka-Čiksiky.

Z kapitol vybírám: jak šít týpí, zvyky v týpí, transport týpí, život v týpiovém táboře, indiánská sauna, stavby z více pláštů týpí, česko-lakotský slovníček. Myslím, že se kniha bude hodit všem lidem, kteří to s tábořením v týpí myslí vážně. Kromě toho můžete na ústředí zakoupit i „Svitek březové kůry“ – kompletní příručku pro plnění orlích per. Jedná se o propracovaný systém určený jak dětem, tak dospělým, který je plně funkční v Lize lesní moudrosti.

Josef Porsch - Ablákela

KNIHA: Wabi Ryvola se vrací...

21. listopadu 2007

Ačkoliv od smrti nezkrotného rebela a trampského barda Wabiho Ryvolu uplynulo víc než dvanáct roků, jeho písničky žijí dál mezi námi svůj svěbytný život trvalek vyrostlých z kořenů srdce.

Bylo jich víc než dvě a půl stovky a mnohé z nich dnes již takřka zlidověly, což je vlastně pro jejich autora tou největší poctou. V souvislosti s jeho hudební tvorbou se hovoří o průkopnictví moderní trampské písně, čemuž by se asi Wabi s chutí zasmál, ale ať to zní sebevíc škrobeně, je to pravda.

Wabiho stopu však lze vysledovat i v jiných tvůrčích kolejích. Společně s mladším bratrem Mikim se pustili do publicistické novinářiny – ať už to byla rubrika Psáno na březové kůře v magazínu Krásy života či populárnější Táborový oheň v Mladém světě, časopisek Camp nebo vesměs samizdatové trampské tiskoviny. Vznik ČTU koncem 60. let dal vyrůst časopisu Stezka, jehož se Wabi stal šéfredaktorem. Později se podílel i na vydávání Trailu, vedl trampskou rubriku v Obráně lidu a jeho jméno se objevovalo i v řadě dalších periodik včetně deníků.

Na přelomu 60. a 70. let vznikla řada jeho povídek z trampského prostředí, které později vyšly v samizdatech Podivnej Weekend a Léto v šedejch kopcích, ale také v nesčetných legálních i samizdatových časopisech. Po sametovém uvolnění se některé z nich objevily i v knižních sbornících. Myšlenkou na souborné vydání Wabiho povídek se redakční kruh sdružení Avalon zabýval téměř deset let, ale teprve nyní – díky vytrvalosti a důslednosti Petra Vokouna Náhlíka – se tato kniha pod názvem Prokletý vítr z hor objevuje mezi čtenáři. Oživují ji originální ilustrace českobudějovického Martina Beneše, který vlastně patří již do generace Wabiho potomků.

„Ačkoliv práce na sborníku byla náročná a dlouhodobá, myslím si, že je to jen malá splátka dluhu, který vůči Wabimu moje generace cítí,“ řekl Petr Vokoun Náhlík k novince ještě vonící tiskařskou černí. Podle jeho slov je základem Wabiho povídek nejen to, co autor sám prožil na vlastní kůži, ale pokaždé i kousek mystického, iracionálního tajemna, které činí tyto příběhy tak přitažlivými i pro dnešní zmlsané čtenáře.

Zajímavý titul vydalo Sdružení Avalon, Komořanská 87/13, Praha 4.

Hanka Hosnedlová

Zdroj: <http://neviditelnypes.lidovky.cz>

Vlk uklízel i v Itálii

Náš Vlastivědný kroužek Vlk, který už třetím rokem pracuje pod hlavičkou tomíků, se opět, tentokrát nečekaně proslavil.

Ve dnech 21.–30. září 2007 jsme si zařídili rekreační pobyt v letovisku Bibione v Itálii. Zúčastnilo se 10 nejúspěšnějších členů z našeho kmenového kroužku v Bílovci i jeho odnože ve Studénce, a pro doplnění ještě i pár zájemců. Celkem i s dospělými nás jelo dvacet. Už v autobuse jsme sklízeli pochvaly za velmi slušné a klidné chování od ostatních účastníků zájezdu, které jsme cestou až do Brna nabírali. Po devítihodinové noční jízdě s několika přestávkami jsme zaparkovali přímo u našich apartmánů Libelula, kde jsme prožili 8 nádherných dnů. K moři to bylo jen 300 kroků.

Sobotu, neděli a pondělí jsme prožili hlavně koupáním a seznamováním s městečkem Bibione, v úterý jsme navštívili místní trhy a odpoledne nás už autobus odvážel do rybářského městečka Caorle. Po návratu ve večerních hodinách jsme připravovali svačiny na další výlet (ve středu) do Benátek a na benátské ostrovy, kde nám jediný den nepřálo počasí. Ve čtvrtek jsme si dopřáli výlet do Terstu, do Aquiley a na nádherný zámek Miramare, který by jako z oka vypadl našemu zámku Hluboká nebo Lednice. Na koupání nám zase zůstal pátek a sobota, kdy jsme zažili po úplňku tří i vícemetrové vlny, a ještě před sobotním odjezdem jsme se až do večera loučili s mořem ve vlnách.

Co nás ale překvapilo, byl vděk a pochvala místních Italů a německých dlouhodobých turistů, kteří nás chválili za to, co doma děláme normálně – a to

úklid nejen po sobě, ale i celého místa, kde pobýváme. Sousedům v okolí našich apartmánů se velmi zamlouval nejen klid a vychované zdravící děti, ale i náš každodenní úklid v okolí našeho bydlení i krátký odpolední úklid pláže. Neváhali o tom referovat naši delegátka, která velmi ráda připravila reportáž do rádia FREKVENCE 1. Hned v neděli, 30. září, v 17.00 hodin v hlavních zprávách proběhla reportáž o našich „skautech z Bílovce“ (Italové neznají pojem tomíci a přirovnání ke vznešeným ideálům skautů nás velmi potěšilo), kteří „vzorně reprezentovali Českou republiku“.

Protože se nám v tomto letovisku velmi líbilo, rozhodli jsme se, že jej v příštím roce navštívíme opět, tentokrát se všemi členy.

P. S. : A jen pro pořádek, aby každý věděl, kdo se umí chovat hezky k přírodě nejen doma, ale i v zahraničí: Štěpán Holík, Markéta Kameníčková, Anna Řeháčková, Filip Urban, Jana Kotásková, Danek Mamula, Martin Honěk, Honza Víta, Adam Urbánek, Adam Honus, David Dluhoš, Petra Kučerová, Vojta Řeháček, Zuzana Očadlíková, a naši instruktoři a vedoucí.

*Rafaj Radovan,
vedoucí vlastivědného kroužku
TOM Vlk, Bílovecko*

Bitva o Hrádek

Tradičně, jako každý rok, i letos v září pořádá oddíl TOM Bobří Úštěk bitvu o nedaleký Hrádek. Utkala se zde řada statečných: Chippewa z České Lípy, Sluníčka z Litoměřic, Magneti, bojovníci z Turnova a ještě spousta dalších, třeba i rodiny s dětmi. Úštěcký oddíl se snažil ještě s pár spojenci ubránit svou vlajku v hradě a zároveň se zmocnit vlajky útočníků. Byl to věru velký a tvrdý boj, ale svou vlajku přece jen ubránili.

Potom proběhly ještě další tři bitvy ale útočníkům se podařilo vyhrát jen jednu z nich. Nakonec jsme ale odhodili zbraně a užili si i zbytek dne v klidu a míru.

Byl to podařený víkend, při kterém i počasí stálo při nás.

*Jára Lepšík,
TOM Bobří, Úštěk*

Vzpomínka na letní tábor

Základnu v Dobré Vodě jsem navštívil dva dny před Novým rokem 2007, poprašek bílého sněhu dotvářel tajemnost tohoto místa. Na první pohled vypadala základna jako opuštěná, zakotvená loď u nějakého ostrova... ano, to bude naše Charlotte. Prohlédli jsme kajuty, tedy pokojíky, standardní vybavení postačující pro čtrnáctidenní plavbu, kuchyni, jídelnu, vše.

V létě byl pohled o mnoho veselejší. Překrásné lesy v okolí, rybník, tedy naše moře. Náš autobus dojel jen na louku za silnicí, odtud jsme všechn materiál nosili do přístavu sami.

Základnu, naši loď, tvořil důstojnický klub, vlastně prostorná jídelna s kapitánským můstkem, kde stálo kormidlo a řídicí panel naší lodi, také miniošetřovna, skvěle vybavená kuchyně, v níž jsme si obzvláště pochvalovali (sice historický, leč plně funkční) kuchyňský robot, který pomáhal

připravovat vynikající bramborová kaši, těsto na knedlíky, na lívance...a ještě byla v lodní kuchyni též velmi vychvalovaná pečicí pánev. Teplá voda na nádobí se ohřívá v kamnech na pevná paliva, výhodou je, že se na nich dá dobře vařit a stále máte dostatek teplé vody. Jídlo se vydává výdejním okénkem. Po obvodu lodi je dále šest kajut pro mužstvo, každá po osmi postelích. Zub času a zřejmě nudící se plavčíci před námi „vyhlodali“ do stěn mnoho děr, čímž se sice mohou ubytovaní domlouvat mezi sebou, ale ruší potom všechny ostatní. V suterénu lodi je umývárna s bojlerem a dvěma sprchami, zcela postačující.

Toalety jsou situovány v lese, „za lodí“, omítka trochu zchátralá, okna vytlučená, pavučiny do lesa patří. Ale na táboře v lese splachovací záchody, tekoucí voda na umytí rukou...co si přát více, postačující. Základnu doplňují čtyři obytné buňky, kde byli ubytovaní důstojníci a ostatní personál lodi.

Naše plavba započala na konci července 2007 a naším cílem bylo nalézt Ostrov pokladů, kde piráti ukryli truhlu s pokladem. Tu se snažilo nalézt šest posádek, které se střídaly ve službách a ostatních pracích na lodi. Důstojníci měli bílé košile a všichni plavčíci

a ostatní personál bílé modrá pruhovaná trička a modré baretky. Den začínal rozcvíčkou na břehu moře, ranním nástupem na ochozu paluby lodi a potom plněním úkolů během plavby. Den se končil dalším nástupem s rozdělením služeb na druhý den. Užili jsme si vody, sluníčka, projížděk na člunech a vodních bitev. Tajemná Loď duchů přivezla poselství starého piráta, který nás navedl na Ostrov pokladů. Během plavby jsme „zakotvili“ u města Telče, kde naše posádky způsobily menší rozruch svým jednotným pruhovaným oblečením, zvláště když každá posádka

měla za úkol oslovit někoho z občanů a přemluvit ho ke společné fotografii (ale ten dobrovolník měl představovat piráta). Úkol splnily všechny posádky. V Jihlavě jsme navštívili již jen podzemí a místní zoologickou zahradu.

Ostrov pokladů byl nakonec objeven, poklad nalezen, ale než jsme stačili vydat jakákoliv pravidla k rozdělení pokladu, probudila se v plavčících korzářská krev a celý poklad si rozdělili sami. Doplnili jsme zpátky do mateřského přístavu, předali „naši“ Charlotte správci. Letošní tábor se tak zařadí k dalším velmi úspěšným táborům našeho oddílu. Na přípravách se podíleli i rodiče našich dětí (jednotná trička, kormidlo). A základna na Dobré Vodě bude další oázou, kde vládnu tomíci. Chatařů kolem se bát nemusíte, nekoušou a jsou velmi vstřícní k našim dětem. Bonusem je potom každodenní zásobování pečivem z pekařství pana Marka, které si vyzvednete o sedmé hodině ranní na křižovatce před vískou Dobrá Voda. To byla první povinnost denní služby. Velkou výhrou bylo nádherné letní počasí, i když jsme pravou letní „mořskou“ bouří zde zažili taky. To potom nestíháte rozestavovat lavory v jídelně, ale jinak je tam opravdu překrásně. Tak skvělý tábor se dá realizovat pouze se sehraným a jedinečným týmem kamarádů, které mám kolem sebe. Nejen za to jim patří můj dík.

Vratislav FLORIÁN – HROCH,
TOM Klub lesní moudrosti,
Roudnice nad Labem

❑ Pavel Trantina ohlásil odchod z čela České rady dětí a mládeže poté, co se stal ředitelem odboru evropské integrace na ministerstvu školství.

❑ Krátce nato opustila ministerstvo školství i dosavadní ministryně Dana Kuchtová a úřad začala řídit náměstkyně Eva Bartoňová.

❑ Pod taktovkou Líby Valentové a Zdenka Rolince a za solidní účasti slovenských přátel proběhla ve Zlíně tradiční slovensko-česká olympiáda tomíků.

❑ Klub českých turistů začal plánovat velkolepé oslavy svých 120. narozenin. Jejich hlavní část proběhne o víkendu 13.–15. června 2008 v Praze a tomíci při nich budou konat dobré skutky a jezdit vltavskými jezy.

❑ Ostravský oddíl Čmoudík si drobet zuřivě dopisoval s představenými místní městské části v Ostravě, proč do jednání o osudu kluboven zahrnula junáky a proč tomíky vynechala.

❑ V Dobré Vodě u Telče začaly růst nové toalety v podzemí i v lese, na místě starých, ohavných, to vše péčí firmy Josefa Sabo a za peníze ministeria školství. Připomeňme, že základna bude do března uzavřena (s výjimkou jediného, již dříve smlouveného pobytu), neboť některé opravy se protáhnou. Od jara však bude znovu sloužit tomíkům a posezení na zrekonstruovaných záchodech se stane místem vezdejších slastí.

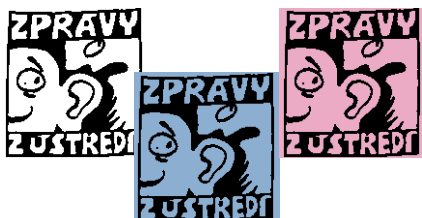
❑ Tomíci hlasovali na webu Asociace TOM o tom, koho by chtěli za prezidenta, a před Václavem Klausem a profesorem Švejnarem dali drtivě přednost Veverku Joachymovi, což vypovídá o mnohém.

❑ Vedení KČT bouřlivě debatovalo nad osudem časopisu Turista, nejstaršího magazínu o turistice a přírodě v Česku, a svolilo, aby mu svým způsobem konkuroval plátek z nakladatelství Grand Prince.

❑ Sloupské středisko turistiky mládeže se přiblížilo svému dokončení, které bylo stanoveno na jaro 2008. Slavnostní otevření však proběhne až v září téhož roku.

❑ Náčelník woodcrafterů Aleš Sedláček plánované předal náčelnictví Kateřině Faňové.

❑ Proběhla Konference o mládeži, prestižní akce, kterou pořádalo Mini-

Co bylo na podzim a v zimě 2007-2008

sterstvo školství, mládeže a tělovýchovy a na které zazněla řada moudrých slov, mnohdy i v cizích jazycích, ale také to, že oblast mládeže je finančně poněkud poddimenzována.

■ Náčelník tomíků přijal pozvání Pionýra a navštívil výroční shromáždění pionýrů, které mj. zvolilo do svého čela znovu Petra Haladu, vybralo si vlašťovku jako nový spolkový znak a vyhlásilo, že postaví vlastního kandidáta na šéfa národní rady.

■ Ostravskému Akimovi se zastesklo po zaoceánských plavbách.

■ Na ústředí nastoupila nová paní sekretářka, Jana Slavičková, která se chutě vpravuje do věci a činí tak k nemalé radosti svých kolegů z ústředí i oddílů.

■ Několik tomíků-studentů Vysoké školy ekonomické v Praze zaznamenalo děsivou věc, o které později referovala i celostátní média, totiž řádění člověka zvaného Lord hoven. Ten znešvařoval fakultní toalety tak strašným způsobem, že ani svobodomyšlný časopis, jakým Tomík bezesporu je, nemůže podat přesné reference.

■ Ministerský předseda České republiky Mirek Topolánek přijal zástupce České rady dětí a mládeže a v dobrém rozmaru zkoumal, zda se Ondřej Šejtkovi hodí motýl ke košili. Premiér stejně jako vůdcové spolků netušil, proč se má přilepovat k názvům sdružení zkratka o. s., tedy občanské sdružení, peprně hovořil o některých poslancích a jejich aktivitách a poněkud tajemně prohlásil, že zná cestu, jak pomoci spolkům s chybějícími prostředky na zdevastovaný majetek po SSM.

■ Malá námořnice Eliška Balcerová se rozhodla zkontrolovat, jak to vypadá v rozestavěné sloupské vile a vyslovila souhlas s tím, aby příští rok byly na lodi plující zvolna podél italského pobřeží i jiné malé děti.

■ Pes šéfredaktorky Turisty Svatavy Pátkové se poblíkal během jednání, která probíhala na Libínském sedle a během nichž si vydavatel Turisty Vít Pátek a šéf KČT Jan Stráský dohadovali, jak budou nadále spolupracovat. Obě strany pak musely uznat, že takto handicapované zvíře se nemůže dalších jednání účastnit, a vše poměrně smírně vyřešily bez něj.

■ Ilona Sýkorová, Tomáš Hurt, Mojmír Nováček, Ondřej Šejtka a Tomáš Novotný se chystali (a někteří posléze i odjeli) do Banátu, kde chtějí tomíci v létě roku 2008 uspořádat tábor pro místní děti.

■ Dvě vedoucí, které pravidelně píší na ústředí a jejich dopisy jsou na dálku poznat podle jejich decentního výzoru a jisté **provoněnosti**, napsaly, že náčelník měl přijmout na ústředí buď ženu, která má zkušenosti se spiritualismem, tantrou a šamanismem, nebo, a to raději, muže s vlkem (rozuměj: mladým vlčkem) jménem Josh, že by to byla přča.

■ Na náčelníkovu stručnou repliku, že vlků na ústředí netřeba a spiritualismu také ne, důležité že jsou vztahy mezi lidmi a hlavně prachy pro oddíly, odsekly něco o přiznání a malosti dnešních poměrů, proti čemuž se jako vždy nedalo nic namítat.

■ Vůdcové spolků napsali poslancům, aby je netrápili přílepky o. s., že jen předělání razítek by stálo u skautů dlouhé statisíce a u dalších spolků také nemalou sumičku. Poslanci, kteří před tím po půlroce slibování nedali spolkům ani kačku na opravu postsvazáckých zřícenin, je v téhle věci vyslyšeli a posléze schválili takovou změnu zákona, která dvě pitomá písmena ruší. Změnu, která anuluje zbytečné a nikým nepochopené přidávání dvou matoucích písmenek, musí ještě schválit senát a podepsat prezident Klaus.

■ Požehnané 85. narozeniny oslavila ve vší svěžesti Jarmila Popelářová, nestorka českých a moravských tomíků.

■ Ivo Skoček z Valmezu začal vyrábět postele pro mládežnickou ubytovnu ve Sloupu podle návrhu architektky Radky Šindelové.

■ Oddíly tomíků posílaly přihlášky na sněm, který Zdeněk Strousek a jeho kolegové pilně chystali ve Staňkově.

■ Jeden kolega z krásného jihočeského města na Vysočině šel novátorskou cestou, když se pokusil na sněm přihlásit lakonickou smskou, z čehož jinak pružný krajanek-pořadatel sněmu poněkud zkoprnl.

■ Ostravští Čmoudíci přišroubovali během silvestrovského pobytu v Mezholezích chybějící kličky.

■ Brněnský oddíl Hvězda severu se na konci roku dočkal kýženého luku.

■ Opárenský mlyn vypadá v současné době poněkud strašidelně, je však reálná naděje, že v péči tomíků po několika letech soustavné údržby pokřeje a bude tak vhodný i k obývání.

■ Tomek Hurt z České Lípy spal na konci prosince v jeskyni poblíž Sloupu, ačkoliv tomíci, jichž je Tomek nedílnou a platnou součástí, vlastní přímo ve Sloupu dvě solidní nemovitosti.

■ Redaktor tohoto časopisu Jirka Chour si dopisoval s hlavou státu a ladil Ladovu výstavu až do úplného a úspěšného vyladění.

■ Novopečený ministr školství Ondřej Liška přijal pozvání do Červené tabulky, kde několik spolků České rady dětí a mládeže pořádalo tradiční vánoční večeri, a vládně promluvil se shromážděným vůdcům spolků a svým ministerským úředníkům.

■ Na zmíněné večeri poděkovali šéfové skautů a tomíků odstupujícímu předsedovi ČRD M Pavlu Trantinovi a vyhlásili, že společným kandidátem Junáka, Asociace TOM, Folklorního sdružení, Asociace křesťanských sdružení, krajské rady Vysočina a krajské rady Moravskoslezského kraje, České táborníky unie a sdružení Roztoč se stal dosavadní místopředseda ČRD M Aleš Sedláček.

■ Dlouholetá sekretářka ústředí paní Anna Benešová oslavila v dobrém zdraví sedmdesáté narozeniny.

■ Tomíci vstoupili do svého sněmovního roku 2008 v úctyhodném počtu 9 280 členů.

Ministr Ondřej Liška a jeho zástupkyně Eva Bartoňová na setkání se spolky dětí a mládeže, Vánoce 2007

Chaloupka (Pořešín 13.10.2007)

Piji čaj s kapkou medu
v chalupě po předcích.
Ve stěnách jako z ledu,
hledám řádek po řádcích.

Chaloupka roste v krajině,
mezi stromy nad řekou,
vždycky voní po dřině,
šeptá paměť dalekou.

Dřevo obrací se v peci
v prach, jak bylo napsáno.
Zpívá si, nepláče přeci,
jen dějství má dohráno.

Před spaním pohádku,
chaloupka povídá,
tak je to v pořádku,
přes noc mě ohlídá.

*Jožka Kadubec,
TOM Malý Furiant, České Budějovice*

Anketa

Na asociálním webu a-tom.cz jsme se dotazovali na to, co říkáte na nové označení programů Čt 1 a Čt 2, předznamenává změnu loga České televize?

Z celkového počtu 80 respondentů jich 27 odpovědělo že tento problém nesledují a je jim to drobet ukradené, pro 22 respondentů, že je to krásná změna k lepšímu a jsou pro nastupující modernu, a pro 30 respondentů je to hrůza, děs a bez nápadu.

Jeden pak připsal, že České televizi, což je česká obdoba Al Džazíry, taková ptákovina nemůže ani pomoci, ani uškodit.

**Tomík č. 62,
LEDEN 2008**

Časopis turistických oddílů mládeže.
Vydává Asociace TOM ČR
ve spolupráci s Klubem českých turistů,
s podporou Ministerstva školství,
mládeže a tělovýchovy ČR.

Redakce:
ústředí Asociace TOM,
ulice Palackého 325,
252 63, Rostoky.
Tel., fax: 220 910 460, 220 910 314
mobil: 777 322 785
E-mail: ustredi@a-tom.cz,
www.a-tom.cz

Číslo do tisku připravili:
Jiří Chour, Tomáš Novotný,
Petr Balcer, Viktor Bambero Hájek,
Grafika: Jiří Chour

Foto obálka: Jiří a Zdeněk Šmídovi
Ostatní fotografie: oddílův vedoucí
Příspěvky a fotografie vedoucích jsou
zveřejňovány bez nároku na honorář
a vracejí se jen na vyžádání.
Náklad 1200 výtisků.

**Uzávěrky příštích čísel
časopisu Tomík:**
Duben: do 25. 3. 2008
Červenec: do 25. 5. 2008
říjen: do 25. 9. 2008
**Prosíme autory příspěvků
o dodržování termínů.**

Ilustrační foto: Ondřej Chour

Úštěcký advent

V sobotu 15. 12. 2007 se konal v Úštěku 7. ročník Úštěckého adventu. Organizátorem je město Ústěk a Kulturní sdružení města Ústěk. V celodenním programu vystoupily pěvecké soubory z místní základní a mateřské školy. V kulturním domě bylo připraveno pro děti i dospělé loutkové divadlo, v Pikartské věži zhlédli návštěvníci vánoční výstavu. Nechyběla ani prohlídka „Čertovského sklepení“, andělé na chůdách.

Vyvrcholením adventu byl slet andělů z kostela. Jedním z andělů byla členka TOM Bobří Michaela Nagyová. Všem návštěvníkům určitě tato akce navodila krásnou předvánoční náladu. Škoda jen, že atmosféru nedokreslila sněhová nadílka.

*Jára Lepšík ,
TOM Bobří, Ústěk*

**TAJIMA
TAJIMA
TAJIMA
TAJIMA
AKCE**

Na úštěckém adventu nechyběli ani členové oddílu Veverk z Brandýsa nad Labem, které poslední část cesty vezl historický vláček nazývaný „Hurvínek“. Létání cherubů z věže bylo opravdu působivé. Dodejme, že nikdo z dvacetičlenné výpravy neprojevil zvláštní přání proměnit se, být jen na chvíli, v anděla. S povděkem jsme ale přijali zázemí bobří klubovny, kde v krbových kamnech plápolal oheň a rachotila kdysi perně uhájená stolní kopaná.

Jiří Chour, TOM Veverk, Brandýs nad Labem

AŽ ZEPTÁ SE ZIMA

